

Felsefe Grubu Öğretmen Adaylarının Dramaya Yönelik Tutumlarının İncelenmesi¹

Adem Şahin² Aysel Tüfekci³

Atıf: Şahin, A. ve Tüfekci, A. (2020). Felsefe grubu öğretmen adaylarının dramaya yönelik tutumlarının incelenmesi. *e- Kafkas Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 7, 401-412. doi: 10.30900/kafkasegt.833185

Araştırma Makalesi

Geliş Tarihi: 29.11.2020

Kabul Tarihi: 10.12.2020

Öz

Araştırmada, felsefe grubu öğretmen adaylarının bir öğretim yöntemi olarak dramaya yönelik tutumlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma betimsel tarama modelinde desenlenmiştir. Araştırmaya 132'si formasyon programına ve 55'i lisans programına devam eden toplam 187 felsefe grubu öğretmen adayı katılmıştır. Araştırma verilerinin toplanması için Kişisel Bilgi Formu ve Yaratıcı Drama Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek üç faktörlü bir yapıya sahiptir: Dramaya yönelik genel tutumlar, bireylerin kendilerine yönelik tutumlar ve dramaya yönelik eleştirel tutumlar. Verilerin analizinde Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının aldıkları puanların ölçek genelinde ve dramaya yönelik genel tutumlar faktöründe ortalamanın üstünde, kendine yönelik tutumlar faktöründe ortalama civarında ve dramaya yönelik eleştirel tutumlar faktöründe ortalamanın altında yığılma gösterdiği görülmüştür. Ayrıca, öğretmen adaylarının dramaya yönelik tutumlarının cinsiyet, drama ile ilgili ders alma ve ders almayı isteme durumlarına göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği görülürken devam ettikleri program türüne göre anlamlı düzeyde farklılık olmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Felsefe eğitimi, felsefe grubu öğretmen adayları, drama yöntemi, yaratıcı drama tutum ölçeği.

Abstract

The aim of the study is to investigate philosophy group teacher candidates' attitudes of drama as an instructional method. The research is designed in descriptive survey model. A total of 187 philosophy group teacher candidates, 132 of whom were in the pedagogical formation program and 55 of whom were in the undergraduate program participated in the study. Personal Information Form and Creative Drama Attitude Scale were used to collect the data. The scale consists of three subscales: General Attitudes towards Drama, Personal Attitudes towards Themselves, and Critical Attitudes towards Drama. Mann Whitney U test was used for data analysis. As a result of the research it was found that the philosophy group teacher candidates' scores were clustered above the average for the scale total and the general attitudes towards drama subscale. In addition, the philosophy group teacher candidates' scores for the personal attitudes towards themselves subscale were found to be clustered in average while the scores for the critical attitudes toward drama subscale were clustered below the average. Finally, it was found that philosophy group teacher candidates' scores varied significantly by gender, by taking courses about drama and by wanting to take courses about drama. No significant differences were found in relation to the type of the program that the teacher candidates were attending.

Keywords: Philosophy education, philosophy group teacher candidates, drama method, creative drama attitude scale.

¹ Bu çalışma 21-22 Aralık 2019 tarihinde Ankara'da düzenlenen BİLTEK Uluslararası Bilim, Teknoloji ve Sosyal Bilimlerde Güncel Gelişmeler Sempozyumu'nda sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

² Millî Eğitim Bakanlığı, Türkiye.

³ Sorumlu yazar, atufekci@gazi.edu.tr, Doktor Öğretim Üyesi, Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi

Giriş

Eğitim temel bilgi ve becerileri edinmenin bir yoludur. Ayrıca kitaplardan öğrenmekten daha fazlasıdır. Eski nesillerin yaşam bilgilerlerini çocuklarına aktarma çabasıdır. Dünyamız sürekli olarak değişmekte ve gelişmektedir, bu nedenle modern toplumun sorunlarını anlayabilen ve bunları uygun şekilde çözebilen insanlar yetiştirmek çok önemlidir. Eğitim, insanı güçlendirir ve onu yaşamın zorluklarıyla verimli bir şekilde yüzleştirmeye hazırlar. Eğitimin amacı geçmişte öğrenciye bilgi ve yetkinlik kazandırıp onu topluma hazırlamaktır. Günümüzde ise eğitimin amacı öğrenciye ihtiyaç duyduğu bilgi ve yetkinliği kazanabileceğini öğretmek ve yaşam içinde karşılaşılabileceği sorunlara yenilikçi bir bakış açısıyla çözümler üretebilecek bireyler yetiştirmektir (Razon, 1990).

Felsefe, bütün bilimlerin temeli olarak bilinir. Felsefe eğitiminin amacı dünyadaki varoluş süreçlerine bir anlam katmak için öğrencileri içinde yaşadıkları toplumu ve kendilerini sorgulamaya teşvik etmektir. Felsefe eğitimi öğrencilerin egemen fikirlere bağlı kalmadan, kendi düşünce ve bakış açılarını ortaya koymalarına, farklı durumlar arasında bağlantılar kurmalarına, yorumlar yapmalarına ve bireysel bir duruş sergilemelerine katkı sağlar (Kızıltan, 2012). Ne var ki ülkemizde felsefe eğitimi genellikle ezbere dayalı kuramsal bilgilerin aktarımı olarak ele alınmaktadır. Bu öğretim biçimi öğrencilerin düşüncelerini sınırlandırmakta ve onların yaşamları ile düşünceleri arasında ilişki kuramalarını engellemektedir (Kefeli, 2011).

Felsefe öğretiminde en sık başvurulan öğretim tekniği düz anlatımdır. Bu da öğrencilerin felsefede ele alınan soyut kavramları anlamada güçlük yaşamalarına, felsefeyi günlük hayatla ilişkilendirememelerine ve onu yaşamdan kopuk bir alan olarak görmelerine ve felsefeyi öğrenme motivasyonlarının düşmesine neden olmaktadır (Kızıltan, 2012). Oysaki felsefenin temel konularından olan adalet, özgürlük, değer, demokrasi, vb. birçok kavram hayatın tam da içerisinde ve sadece filozofları değil her bir bireyi doğrudan ilgilendiren meselelerdir. Bu ve benzeri kavramlar öğrencileri öğrenme sürecine dâhil etmeden yalnızca felsefe tarihindeki filozofların bu kavramlara yönelik tanımlarının aktarılmasıyla ifade edilirken felsefe eğitiminin amaçlarına erişmek söz konusu olmayacak, öğrenciler büyük ölçüde kendilerine verilen bilgileri içselleştiremeden sadece ezberleyeceklerdir. “Yapılan çalışmalar öğrencilerin felsefe dersini; filozofların görüşlerine odaklı, güncel yaşamdan uzak, soyut ve ezber gerektiren bir ders olarak düşündüğünü ve bu derse karşı olumsuz tutum geliştirdiklerini ortaya koymaktadır” (Kızıltan, 2012, s. 341). Oysaki felsefe derslerinde öğretmenler dersin amacı ve içeriğine göre farklı öğretim yöntemleri kullanabilirler (Çüçen, 1999). Felsefe eğitimi tek bir yöntem ile değil, farklı birçok yöntem kullanılarak yapılan bir öğretim faaliyetidir. Çünkü Felsefe öğretmeni dersini yöntem ve tekniklerle zenginleştirerek öğrenciyi öğretimin merkezine oturtmalıdır. Drama felsefe öğretmenlerinin etkin öğretim amacı ile kullanabileceği bu yöntemlerden biridir.

Okvuran (2003b) dramanın katılanları yaratıcılığa ve eleştirel düşünmeye sevk ettiğini belirtmektedir. Drama yöntemi eğitimin baskıcı kalıplarını kırarak, çağdaş eğitim sistemiyle dersi ve öğrenciyi bütünleştirerek, doğaçlama ve canlandırmalarla öğrenciyi eğlendiren ve eğiten bir etkinliktir (Genç, 2003). Drama ile modern eğitimin hedefleri ortaktır. İkisi de yaratıcılığı, estetiği ve analitik düşünmeyi önemser ve geliştirir (McCaslin, 2006). Bir öğretim tekniği olarak drama çalışmalarında öğrenciler dersin konusunu eğitimcinin doğru yönlendirmesiyle grup içi etkileşimler yoluyla ve yaşayarak öğrenirler (San, 1990). Norman (1981) drama deneyimini, somut olarak duyumsanması yoluyla kişinin evrensel, toplumsal, moral, etik ve soyut kavramları anlamlandırması olarak tanımlamıştır (akt. San, 1990). Dramanın etkileşime dayalı doğası, katılımcılarında bağımsız olma, karar verebilme, edilginlik yerine etkinlik, yetkinleşme ve demokratikleşme niteliklerinin kazanılmasına da katkıda bulunur. Dramanın bir öğretim tekniği olarak kullanılması yoluyla öğrenciler ders konusunu öznel ve nesnel ilişkiler içerisinde yapılandırır (San, 1990). “Drama çalışmaları; demokratik, çeşitli ve değişik ilişkileri görebilen, bağımsız düşünebilen, hoşgörülü ve yaratıcı çocuk, ergen ve gençler yetiştirmeye yöneliktir” (San, 1990, s. 582). Drama yoluyla felsefe öğretiminde öğrenci, canlandırma yaparak örneğin, etik bir ikilemi deneyimleyerek çözümlenmeye çalışır. Öğrenci felsefi bir probleme farklı açıdan ve eleştirel bakmayı drama aracılığı ile didaktik olarak değil doğal bir yolla öğrenir (Güven, 2019).

Eğitimde dramaya yönelik araştırmalar incelendiğinde dramanın öğrencilerin çeşitli becerileri ile akademik başarıları üzerine etkilerinin (Akyazı ve Kaplan, 2018; Aykaç ve Adıgüzel, 2011; Kars,

2018; Kartal, 2009; Köseoğlu ve Ünlü, 2006; Yeşiltaş, Taş ve Özyürek, 2017; Yılmaz, 2013), öğrencilerin (İncebacak, Sarışan Tungaç ve Yaman, 2017), öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının dramaya yönelik tutumlarının (Bütün, Tüzüner ve Duman, 2015; Hamurcu, 2009, 2010; Namdar ve Kaya, 2018; Oğuz ve Altun, 2011; Okvuran, 2000; Ünal, 2004; Yönel, 2004), öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının yeterlilik (Okvuran, 2003a) ya da öz yeterliklerinin (Çetingöz, 2012; Maden, 2010; Namdar ve Kaya, 2018) incelendiği çalışmalara rastlanmıştır. Calp ve Seçgin (2019) ülkemizde yaratıcı dramayı konu alan, 1990-2017 yılları arasında tamamlanmış tezleri inceledikleri araştırmada, yaratıcı dramanın dil becerisi, düşünme becerisi, derse yönelik tutum, akademik başarı, sosyal beceri gibi değişkenlerle ilişkili olarak ele alındığını tespit etmişlerdir. Özbey ve Sarıkaya (2019) ülkemizde dramayı konu alan, 2006-2016 yılları arasında tamamlanmış tezleri inceledikleri metasentez çalışmasının sonucunda dramanın akademik başarı, kalıcılık, motivasyon, sosyal beceri ve tutum üzerinde olumlu etkisi olduğunu tespit etmişlerdir.

Calp ve Seçgin (2019) ile Özbey ve Sarıkaya (2019) inceledikleri lisansüstü tezlerde dramanın en çok fen bilgisi, matematik, sosyal bilgiler, Türkçe, İngilizce, hayat bilgisi dersleri bağlamında incelendiğini tespit etmiştir. Bu araştırma sonuçlarına paralel olarak, mevcut araştırma bağlamında yapılan alanyazın incelemesinde de felsefe ile ilişkisi bağlamında dramanın konu alındığı sınırlı sayıda çalışmaya (Güven, 2019; Kars, 2018) rastlanmıştır. Kars (2018) yarı deneysel araştırmasında, 11. sınıf felsefe dersinde drama atölyesi uygulamasının öğrencilerin felsefe dersine yönelik tutumları ve akademik başarıları üzerindeki etkisini incelemiştir. Araştırma sonucunda drama atölyelerinin uygulandığı deney grubunda yer alan öğrencilerin tutum ve başarı puanlarının kontrol grubunda yer alan öğrencilerin puanlarından anlamlı derecede arttığı tespit edilmiştir. Yaratıcı drama atölyelerin öğrencilerin felsefe dersine yönelik duygu, düşünce ve davranışlarına ek olarak öğrenci başarısını olumlu yönde etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Güven (2019) 9-11 yaş grubundaki çocuklarla felsefe eğitiminde yaratıcı dramanın etkililiğini incelemiştir. Araştırma sonucunda çocukların karşı görüş geliştirme, kavramsal ilişkilendirme, düşünme esnekliği ve empati gibi üst düzey düşünme becerilerini kullandıkları görülmüştür.

Erbay ve Ömeroğlu (2012) okul öncesi öğretmenleriyle yaptıkları çalışmada öğretmenlerin drama uygulama yeterliliği ile demokratik tutumları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Araştırmanın bulguları drama yeterliliği yüksek olan öğretmenlerin drama etkinliklerinde kuralları belirlerken çocukların fikirlerini aldıklarını, bunun için çocuklara açık uçlu sorular sorduklarını ve oylama yaptıklarını göstermiştir. Bu öğretmenlerin kendisinden farklı görüşte olan öğrencilere karşı daha hoşgörülü oldukları, öğrencilere olumsuz tepkilerde bulunmak yerine kendilerini ifade edebilmeleri için onları destekledikleri görülmüştür. Bu bulgular felsefe eğitimi alanında çalışan öğretmenler için de dramanın ne denli önemli olduğunu gösterir niteliktedir. Zira yukarıda belirtildiği üzere, felsefe eğitiminin amacı, dünyadaki varoluş süreçlerine bir anlam katmak için öğrencileri içinde yaşadıkları toplumu ve kendilerini sorgulamaya teşvik etmektir. Bu da ancak öğretmenin demokratik bir atmosfer oluşturması ve öğrencileri eleştirel düşünmeye sevk etmesi suretiyle mümkündür.

Felsefe eğitiminin amacına ulaşabilmesi; yani bağımsız, etkin, eleştirel düşünebilen, hoşgörülü, demokratik bir bilince sahip, kendi varoluş sürecine bir anlam katabilen, içinde yaşadığı toplumu ve kendini sorgulayabilen bireylerin yetiştirilmesi için felsefe eğitiminde yaratıcı drama gibi öğrencilerin öğrenme sürecine aktif katılımlarını teşvik eden öğretim yöntemlerinin kullanılmasına ihtiyaç vardır. Nitekim, “Yaratıcı drama eşliğinde felsefe eğitiminin yapılması ile öğrenci eğitim-öğretim sürecinin yalnızca dinlemekten ve not almaktan ibaret olmadığını yaşayarak tecrübe edecektir. Çünkü yaratıcı drama ile işlenen derslerde öğrenci sürecin bir malzemesi değil tam aksine sürece yön veren en önemli aktörlerden biri olmaktadır” (Kars, 2018, s.27). Felsefe öğretiminde bu denli önemli olmasına karşın yaratıcı drama ile ilgili alanyazında dramayı felsefe ile ilişkili olarak ele alan sınırlı sayıda araştırmaya rastlanmıştır (Güven, 2019; Kars, 2018). Alanyazındaki boşluktan hareketle mevcut araştırmada felsefe grubu öğretmen adaylarının dramaya yönelik tutumlarının incelenmesi hedeflenmiştir. Araştırma bulgularının geleceğin öğretmenleri olacak olan öğretmen adaylarının tutumlarını ve tutumlarında etkili olan değişkenlerin tespit edilmesi suretiyle felsefe grubu öğretmen adaylarının eğitime katkıda bulunacağı düşünülmektedir.

Araştırmada, bir kamu üniversitesinde felsefe grubu öğretmenliği programına devam eden lisans öğrencileri ile felsefe grubu pedagojik formasyon programına devam eden öğrencilerin bir öğretim yöntemi olarak dramaya yönelik tutumlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda öğretmen adaylarının dramaya yönelik tutumlarının nasıl olduğu ve tutumlarının cinsiyetlerine, öğrenim gördükleri program türüne, drama dersi almış olma ve drama dersi almamayı isteme durumlarına göre farklılık gösterip göstermediği incelenmiştir.

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Araştırma betimsel tarama modelinde desenlenmiştir. Karasar (2012) tarama modellerini geçmişte ya da halen var olan bir durumu, var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımları olarak tanımlamıştır.

Çalışma Grubu

Araştırmanın evrenini, 2019-2020 eğitim öğretim yılı güz döneminde bir kamu üniversitesinde felsefe grubu öğretmenliği programına devam eden lisans öğrencileri (n=80) ile felsefe grubu pedagojik formasyon programına devam eden öğrenciler (n=137) oluşturmaktadır. Evreni oluşturan öğrenci sayısının sınırlı olması nedeniyle, çalışmaya katılmaya gönüllü bütün öğrencilerin örnekleme dâhil edilmesi planlanmıştır.

Araştırma verileri 2019 yılı Kasım-Aralık aylarında toplanmıştır. Araştırmaya 132'si formasyon programına ve 55'i lisans programına devam eden toplam 187 felsefe grubu öğretmen adayı katılmıştır. Çalışmaya katılan öğretmen adayları ile ilgili demografik özelliklerin yüzde ve frekans dağılımları Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1.
Öğretmen Adaylarının Demografik Özellikleri

		Frekans (n)	Yüzde (%)
Cinsiyet	Kadın	149	79.7
	Erkek	38	20.3
Program türü	Lisans	55	29.4
	Formasyon	132	70.6
Drama dersi almış olma durumu	Evet	17	9.1
	Hayır	170	90.9
Drama dersi almak isteme durumu	Evet	112	59.9
	Hayır	75	40.1

Tablo 1'de, çalışmaya katılan öğretmen adaylarının yarıdan fazlasının kadın (%79.7) olduğu ve formasyon programına (%70.6) devam ettikleri, büyük bir kısmının (%90.9) daha önce dramaya yönelik herhangi bir ders ya da kurs almadıkları, ancak yarısından fazlasının (%59.9) dramaya yönelik bir ders ya da kurs almak istedikleri belirlenmiştir.

Veri Toplama Araçları

Araştırma verileri Kişisel Bilgi Formu ve Yaratıcı Drama Tutum Ölçeği kullanılarak elde edilmiştir. Araştırmacılar tarafından geliştirilmiş olan Kişisel Bilgi Formu öğretmen adaylarının yaşı, cinsiyeti, mezun oldukları lise türü, öğrenim gördükleri program türü, sınıf düzeyi, dramaya yönelik herhangi bir eğitim alıp almadıkları gibi bilgilere yönelik sekiz sorudan oluşmaktadır.

Okvuran (2000) tarafından geliştirilen Yaratıcı Drama Tutum Ölçeği (YDTÖ) 45 maddeden oluşmaktadır. Likert tipinde hazırlanan ölçeğin maddeleri 1: Kesinlikle Katılıyorum, 2: Katılıyorum, 3: Kararsızım, 4: Katılmıyorum ve 5: Hiç Katılmıyorum şeklinde puanlandırılmıştır. Ölçekteki maddelerin 30 tanesi olumlu ve 15 tanesi olumsuz ifadeler içermektedir. Olumsuz maddeler ters kodlama yapılarak puanlanır. Ölçek üç faktörlü bir yapıya sahiptir. İlk faktör olan *Dramaya Yönelik Genel Tutumlar (DYGT)* dramanın ayrıntılarını fark etme, spontanlığı, iyimserlik duygusunu ve güveni artırma gibi

kişilerin sosyal yaşantılarıyla ilişkili 20 madde içermektedir. İkinci faktör olan *Bireylerin Kendilerine Yönelik Tutumları (KYT)* dramadan hoşlanma, kendini dramada başarılı bulma, dramanın kendini rahatlatması gibi bireylerin dramaya yönelik kendileriyle ilgili 13 maddeden oluşmaktadır. Üçüncü faktör olan *Dramaya Yönelik Eleştirel Tutumlar (DYET)*, dramanın kişiyi geliştirmemesi, kişiyi ürkütmesi, bakış açısında değişim yaratmaması gibi kişilerin dramaya yönelik eleştirel tutumlarını yansıtan 12 madde içermektedir. Yapılan analizlerde ölçeğin Cronbach Alfa güvenilirlik değerlerinin birinci faktör için .88, ikinci faktör için .85, üçüncü faktör için ise .78 olduğu görülmüştür (Okvuran, 2000). Mevcut araştırma kapsamında ölçeğin güvenilirlik değerleri yeniden incelenmiştir. Cronbach Alfa güvenilirlik değerlerinin birinci faktör için .85, ikinci faktör için .75, üçüncü faktör için, .85 ve ölçek toplamı için ise .82 olduğu görülmüştür.

Verilerin Analizi

Verilerin analizinde öncelikle ölçeğin ve alt boyutlarının normallik varsayımları Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testleri vasıtasıyla incelenmiştir. Test sonuçları verilerin normal dağılım sergilemediğini göstermiştir. Bu nedenle öğretmen adaylarının dramaya yönelik tutumlarının incelenen değişkenlere göre istatistiksel olarak farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek amacıyla değişkenler iki kategorili olduğundan Mann Whitney U testinden yararlanılmıştır.

Bulgular

Bu bölümünde araştırma soruları kapsamında elde edilen bulgulara yer verilmiş ve bulgular ilgili alanyazın kapsamında yorumlanmıştır.

Tablo 2.

Öğretmen Adaylarının Dramaya Yönelik Tutumlarına İlişkin Betimsel İstatistik Sonuçları

	Minimum	Maksimum	Ortalama	Mod	Medyan	Standart Sapma	Çarpıklık
DYGT	20	106	50.35	60	51	14.24	0.668
KYT	17	65	37.98	39	38	6.68	0.405
DYET	23	66	42.26	36	42	7.02	0.031
Ölçek Toplam	71	210	130.60	135	131	19.57	0.474

Tablo 2’de çalışmaya katılan öğretmen adaylarının dramaya yönelik tutumlarının ne düzeyde olduğu belirtilmiştir. Ölçeğin DYGT faktörüne ilişkin minimum düzeyin 20 ve maksimum düzeyin 106 olduğu görülmektedir. DYGT faktörünün $\bar{x} = 50.35$ ($s=14.24$) ortalama düzeye sahip olduğu ve çarpıklık değeri incelendiğinde 0.668 ile öğretmen adaylarının DYGT faktörüne ilişkin puanlarının ortalamasının üzerinde bir yığılma gösterdiği görülmektedir. Ölçeğin KYT faktörüne ilişkin minimum düzeyin 17 ve maksimum düzeyin 65 olduğu görülmektedir. KYT faktörünün $\bar{x} = 37.98$ ($s=6.68$) ortalama düzeye sahip olduğu, çarpıklık değeri incelendiğinde 0.405 ile öğretmen adaylarının KYT faktörüne ilişkin puanlarının ortalama civarında bir yığılma gösterdiği görülmektedir. Ölçeğin DYET faktörüne ilişkin minimum düzeyin 23 ve maksimum düzeyin 66 olduğu görülmektedir. DYET faktörünün $\bar{x} = 42.26$ ($s=7.02$) ortalama düzeye sahip olduğu, çarpıklık değeri incelendiğinde 0.031 ile öğretmen adaylarının DYET faktörüne ilişkin puanlarının ortalamasının altında bir yığılma gösterdiği görülmektedir. Öğretmen adaylarının YDTÖ toplam puanlarına ilişkin minimum düzeyin 71 ve maksimum düzeyin 210 olduğu görülmektedir. YDTÖ toplam puanlarının $\bar{x} = 130.60$ ($s=19.57$) ortalama düzeye sahip olduğu, çarpıklık değeri incelendiğinde 0.474 ile öğretmen adaylarının YDTÖ toplam puanlarının ortalamasının üzerinde bir yığılma gösterdiği görülmektedir.

Tablo 3.
Cinsiyete Göre YDTÖ Puanlarına Ait Mann Whitney U Analizi Sonuçları

	Cinsiyet	Ortalama	Ss	M-W	p değeri
DYG	Kadın	48.95	14.24	1762.5	0.000* (2>1)
	Erkek	55.84	13.03		
KYT	Kadın	37.50	6.99	2132.0	0.019* (2>1)
	Erkek	39.92	4.98		
DYET	Kadın	42.97	6.63	1939.0	0.003* (1>2)
	Erkek	39.50	7.89		
Ölçek Toplam	Kadın	129.42	19.63	2181.5	0.029* (2>1)
	Erkek	135.26	18.91		

*p<.05

Tablo 3'te öğretmen adaylarının ölçekten elde ettikleri puanların cinsiyete göre dağılımı verilmiştir. Cinsiyete göre öğretmen adaylarının ölçek toplamı ve faktörlerin tamamından aldıkları puanlar arasında anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir. Bu farklılığın ölçek toplam puanı ile DYGT ve KYT faktör puanlarında erkekler lehine, DYET faktör puanlarında ise kadınlar lehine olduğu görülmektedir.

Tablo 4.
Program Türüne Göre YDTÖ Puanlarına Ait Mann Whitney U Analizi Sonuçları

	Program Türü	Ortalama	Ss	M-W	p değeri
DYG	Lisans	48.04	10.74	3087.5	0.107
	Formasyon	51.32	15.40		
KYT	Lisans	37.33	5.93	3347.5	0.401
	Formasyon	38.27	6.98		
DYET	Lisans	42.78	7.28	3415.5	0.524
	Formasyon	42.05	6.93		
Ölçek Toplam	Lisans	128.15	16.43	3258.5	0.270
	Formasyon	131.63	20.72		

Tablo 4'te öğretmen adaylarının ölçekten elde ettikleri puanların devam ettikleri program türüne göre dağılımı verilmiştir. Öğretmen adaylarının devam ettikleri program türüne göre YDTÖ faktörleri ve ölçek toplam puanlarında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir.

Tablo 5.
Drama Dersi Almış Olma Durumuna Göre YDTÖ Puanlarına Ait Mann Whitney U Analizi Sonuçları

	Ders alma durumu	Ortalama	Ss	M-W	p değeri
DYG	Evet	38.88	11.50	653.0	0.000* (2>1)
	Hayır	51.50	14.01		
KYT	Evet	30.71	6.06	471.5	0.000* (2>1)
	Hayır	38.72	6.32		
DYET	Evet	44.35	7.11	1123.0	0.130
	Hayır	42.05	7.00		
Ölçek Toplam	Evet	113.94	15.50	595.5	0.000* (2>1)
	Hayır	132.27	19.19		

*p<.05

Tablo 5'te öğretmen adaylarının ölçekten elde ettikleri puanların drama dersi alma durumuna göre dağılımı verilmiştir. Öğretmen adaylarının drama dersi alma durumuna göre DYET faktör puanlarında anlamlı bir farklılığın olmadığı ancak ölçek toplam puanları ile DYGT ve KYT faktör puanlarında daha önce dramaya yönelik herhangi bir ders ya da kurs almamış olan öğretmen adayları lehine anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 6.
Drama Dersi Almayı İsteme Durumuna Göre YDTÖ Puanlarına Ait Mann Whitney U Analizi Sonuçları

	Ders alma isteği	Ortalama	Ss	M-W	p değeri
DYGT	Evet	46.30	13.77	2269.0	0.000* (2>1)
	Hayır	56.40	12.79		
KYT	Evet	36.18	6.78	2438.0	0.000* (2>1)
	Hayır	40.69	5.57		
DYET	Evet	43.13	7.06	3359.0	0.020* (1>2)
	Hayır	40.96	6.81		
Ölçek Toplam	Evet	125.62	19.34	2545.5	0.000* (2>1)
	Hayır	138.05	17.57		

*p<.05

Tablo 6’da öğretmen adaylarının ölçekten elde ettikleri puanların dramaya yönelik ders almayı isteme durumuna göre dağılımı verilmiştir. Öğretmen adaylarının drama dersi almayı isteme durumuna göre ölçek toplamı ve faktörlerin tamamından aldıkları puanlar arasında anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir. Bu farklılığın ölçek toplam puanı ile DYGT ve KYT faktör puanlarında dramaya yönelik ders almayı istemeyen öğretmen adayları lehine, DYET faktör puanlarında ise dramaya yönelik ders almayı isteyen öğretmen adayları lehine olduğu görülmektedir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Bu araştırma kapsamında bir kamu üniversitesinde felsefe grubu öğretmenliği programına devam eden lisans öğrencileri ile felsefe grubu pedagojik formasyon programına devam eden öğrencilerin bir öğretim yöntemi olarak drama yönelik tutumlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Çalışmaya katılan öğretmen adaylarının ölçek toplam puanlarının ve DYGT puanlarının ortalamasının üzerinde, KYT puanlarının ortalama civarında ve DYET puanlarının ise ortalamasının altında bir yığılma gösterdiği görülmüştür. Bir diğer ifadeyle, öğretmen adaylarının genel olarak yaratıcı dramaya yönelik olumlu tutum içinde oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Bu bulgu alanyazınla paralellik göstermektedir (Hamurcu, 2009, 2010; Kaf, 2017; Karabağ, 2014; Ünal, 2004).

Cinsiyete göre öğretmen adaylarının ölçek toplamı ve faktörlerin tamamından aldıkları puanlar arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu farklılığın ölçek toplam puanı ile DYGT ve KYT faktör puanlarında erkekler lehine, DYET faktör puanlarında ise kadınlar lehine olduğu görülmektedir. Bir diğer ifadeyle, erkek öğretmen adaylarının genel olarak yaratıcı dramaya yönelik kadın öğretmen adaylarına göre daha olumlu tutum içinde oldukları, kadın öğretmen adaylarının ise dramaya yönelik eleştirel tutumda erkek öğretmen adaylarına göre daha olumlu tutum içinde oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Alanyazında dramaya yönelik tutumların cinsiyete göre incelendiği çalışmalarda farklı sonuçlara ulaşılmıştır. Çalışmaların büyük bir kısmında kadınların erkeklere göre daha olumlu tutum içinde oldukları görülürken (Hamurcu, 2009, 2010; Oğuz ve Altun, 2011; Ünal, 2004) diğer bazı çalışmalarda cinsiyete göre anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir (Karabağ, 2014; Namdar ve Kaya, 2018). Örneklem %79,7’sinin kadınlardan oluştuğu mevcut araştırmada ise sadece DYET faktör puanlarında kadınlar lehine bir farklılık bulunmuştur. Bu durumun örneklem homojen nitelik sergilememesinden kaynaklanmış olabileceği düşünülmektedir.

Öğretmen adaylarının devam ettikleri program türüne göre ölçek toplamı ve faktör puanlarında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir. Alanyazında felsefe grubu öğretmen adaylarının dramaya yönelik tutumlarını program türü değişkeni kapsamında ele alan bir araştırmaya rastlanmamıştır. Ancak, Yanal (2004) okul öncesi öğretmenlerinin yaratıcı dramaya yönelik tutumlarını incelediği çalışmada öğretmenlerin mezun oldukları fakülte ve bölüme göre anlamlı bir farklılık olmadığını tespit etmiştir.

Öğretmen adaylarının drama dersi alma durumuna göre DYET faktör puanlarında anlamlı bir farklılığın olmadığı ancak ölçek toplam puanları ile DYGT ve KYT faktör puanlarında daha önce dramaya yönelik herhangi bir ders ya da kurs almamış olan öğretmen adayları lehine anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, öğretmen adaylarının drama dersi almayı isteme durumuna göre ölçek

toplamı ve faktörlerin tamamından aldıkları puanlar arasında anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir. Bu farklılığın ölçek toplam puanı ile DYGT ve KYT faktör puanlarında dramaya yönelik ders almayı istemeyen öğretmen adayları lehine, DYET faktör puanlarında ise dramaya yönelik ders almayı isteyen öğretmen adayları lehine olduğu görülmektedir.

Bir diğer ifadeyle, daha önce dramaya yönelik ders almamış ve ders almaya istekli olmayan öğretmen adaylarının genel olarak yaratıcı dramaya yönelik eleştirel tutum dışındaki boyutlarda daha olumlu tutum içinde oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Bu bulgu Okvuran (2000)'in çalışmasında elde edilen bulgularla örtüşmemektedir. Söz konusu çalışmada katılımcılardan temel ve ileri düzeyde drama seminer dersi ya da drama ile ilgili kurs almış olanların dramaya yönelik tutumlarının ders ya da kurs almamış olanlara göre daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Yanal (2004)'in okul öncesi öğretmenlerinin yaratıcı dramaya yönelik tutumlarını incelediği çalışmasında ise drama dersi/kursu almış olma durumuna göre dramaya yönelik genel tutumlar ve kendine yönelik tutumlar faktörlerinde anlamlı farklılık görülmezken, eleştirel tutum faktöründe anlamlı farklılık olduğu görülmüştür.

Mevcut araştırmada dramaya yönelik ders alma ve ders almayı isteme durumlarına göre elde edilen ve alanyazınla örtüşmeyen bulgular düşündürücüdür. Zira öğretmen adaylarının drama etkinlikleriyle tanıştıkça dramaya yönelik daha olumlu bir tutum sergilemeleri beklenmektedir. Nitekim, öğretmen adaylarının dramaya yönelik tutumlarının incelendiği deneysel araştırmalarda araştırma kapsamında yürütülen drama eğitimleri sonrasında öğretmen adaylarının dramaya yönelik tutumlarında olumlu yönde değişim olduğu saptanmıştır (Hamurcu, 2009; Karabağ, 2014; Ünal, 2004). Öte yandan, Okvuran (2000) dramaya yönelik giriş düzeyinde bir eğitimin tutumları etkilemede yeterli olmadığı ve tutum değişikliği için uzun süreli drama eğitimlerinin gerekli olduğunu da not etmiştir.

Mevcut araştırma bulguları felsefe grubu öğretmen adaylarının veri toplama aracı olarak kullanılan YDTÖ'ye verdikleri yanıtlarla sınırlıdır. İleride yürütülecek çalışmalarda ölçek verilerine ek olarak görüşmeye dayalı verilerin de araştırmaya dâhil edilmesi önerilebilir. Bu suretle, öğretmen adaylarının tutumlarında sadece hangi değişkenlerin etkili oldukları değil ayrıca bunların nasıl etkili olduklarına yönelik daha derinlemesine bir kavrayış elde edilebilir.

Mevcut araştırmanın örnekleme felsefe grubu öğretmen adayları ile sınırlıdır. İleride yürütülecek araştırmalarda örneklemin felsefe grubu öğretmenlerini de içerecek şekilde genişletilmesi ve öğretmen adayları ile öğretmenlerin dramaya yönelik tutumlarının karşılaştırmalı olarak incelenmesi önerilebilir.

Türkiye'de sadece üç kamu üniversitesinde felsefe grubu öğretmenliği alanında öğretmen eğitimi programları aracılığı ile öğretmen yetiştirilmektedir. Mevcut araştırma bunlardan yalnızca birinde öğrenim görmekte olan felsefe grubu öğretmen adayları ile sınırlıdır. İleride yürütülecek çalışmalarda felsefe grubu öğretmeni yetiştiren üç üniversitede öğrenim gören felsefe grubu öğretmen adaylarının örnekleme dâhil edilmesi ve felsefe öğretiminde yaratıcı dramaya yönelik tutumlarının karşılaştırmalı olarak incelenmesi önerilebilir.

Kaynakça

- Akyazı, N. ve Kaplan. A. (2018). Drama yöntemi ile tam sayılarla toplama işleminin öğretimi: 6. sınıf öğrencilerinden yansımalar. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13(25), 259-294.
- Aykaç, M. ve Adıgüzel, Ö. (2011). Sosyal bilgiler dersinde yaratıcı dramanın yöntem olarak kullanılmasının öğrenci başarısına etkisi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19(1), 297-314.
- Bütün, A.M., Tüzüner, A. ve Duman, N. (2015). Coğrafya öğretmen adaylarının yaratıcı drama yöntemine ilişkin görüşleri. *Yaratıcı Drama Dergisi*, 10(1), 1-14.
- Calp, Ş. ve Seçgin, G. (2019). Türkiye’de yaratıcı drama alanında yapılmış tezlere yönelik betimsel bir analiz. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 23(2), 365-388.
- Çetingöz, D. (2012). Okul öncesi öğretmen adaylarının yaratıcı drama kullanmaya yönelik öz yeterlikleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 42, 131-142.
- Çüçen, A. K. (1999). *Felsefeye giriş*. Bursa: Asa Kitabevi.
- Erbay, F. ve Ömeroğlu, E. (2012). Okul öncesi öğretmenlerin demokratik tutumlarının drama uygulama yeterlilikleri açısından incelenmesi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 171, 171-188.
- Genç, H. N. (2003). Eğitimde yaratıcı dramanın alımlanması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24, 196-205.
- Güven, B. (2019). *Çocuklarla yapılan felsefe eğitiminde yaratıcı drama yönteminin kullanılması* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi.
- Hamurcu, H. (2009). Sınıf öğretmenliği bölümü öğrencilerinin yaratıcı dramaya yönelik tutumları. *e-Journal of New World Sciences Academy*, 4(4), 1257-1273.
- Hamurcu, H. (2010). Sınıf öğretmeni adaylarının yaratıcı dramaya yönelik tutumları. *Milli Eğitim*, 188, 109-124.
- İncebacak, B., Sarışan Tungaç, A. ve Yaman, S. (2017). Yaratıcı drama ile öğretim uygulamasına yönelik öğrenci görüşleri. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(1), 214-248.
- Karabağ, G. (2014). Tarih öğretmen adaylarının yaratıcı dramaya yönelik tutumları. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 35(1), 27-46.
- Karasar, N. (2012). *Bilimsel araştırma yöntemleri* (24. baskı). Ankara: Nobel.
- Kartal, T. (2009). *İlköğretim 6. sınıf sosyal bilgiler dersi ilk çağ tarihi konularının öğretiminde drama yönteminin öğrenci başarısına etkisi* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya: Selçuk Üniversitesi.
- Kars, F. (2018). *Yaratıcı dramanın felsefe öğretiminde kullanımı üzerine bir araştırma* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Ankara: Gazi Üniversitesi.
- Kefeli, İ. (2011) Felsefe öğretiminde yeni bir model arayışı: Ayşe Teyze’nin çantası. Jean Baudrillard, özel bölüm: Felsefe eğitimi ve çocuklar için felsefe, *Özne Dergisi*, 8(14), 199-210.
- Kızıltan, Ö. (2012). Felsefe öğretimi sorunları ve yeni yaklaşımlar. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 1(4), 334-342.
- Köseoğlu, İ. ve Ünlü, M. (2006). Coğrafya dersinde drama tekniğinin öğrenci başarısına etkisi. *Marmara Coğrafya Dergisi*, 13(1), 125-132.
- Maden, S. (2010). Türkçe öğretmenlerinin drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlikleri. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(14), 259-274.
- McCaslin, N. (2006). *Creative drama in the classroom and beyond* (8. Baskı). New York: Pears.
- Namdar, O. A. ve Kaya, Ö. S. (2018). Öğretmenlerin yaratıcı drama yöntemini kullanmaya yönelik öz yeterlik algıları ve tutumları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34(4), 901-914.
- Oğuz, A. ve Altun, E. (2011, Nisan). Öğretmen adaylarının yaratıcı dramaya yönelik tutumları ile empatik eğilim düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. The 2. International Conference on New Trends in Education and Their Implications konferansında sunulan bildiri, Antalya.
- Okvuran, A. (2000). *Yaratıcı dramaya yönelik tutumlar* (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Ankara: Ankara Üniversitesi.
- Okvuran, A. (2003a). Drama öğretmenlerinin yeterlilikleri. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 36(1-2), 81-87.
- Okvuran, A. (2003b). Yaratıcı drama eğitimine katılma ve bazı demografik değişkenlerin dramaya yönelik tutumlara etkisi. *Eğitim Bilimleri ve Uygulama*, 2(4), 225-240.
- Öner, N. (1995). *Felsefe yolunda düşünceler*. Ankara: Milli Eğitim Basımevi.

- Özbey, Ö. F. ve Sarıkaya, R. (2019). Türkiye’de drama yöntemi ile yapılan çalışmaların etkililiğinin incelenmesi: bir meta analiz çalışması. *Gazi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 5(Özel Sayı), 231-253. doi: 10.30855/gjes.2019.os.01.013
- Razon, N. (1990). *Yaratıcılığı geliştirici oyunla eğitim: Yaratıcı toplum yolunda çağdaş eğitim*. İstanbul: Cem Yayınevi.
- San, İ. (1990). Eğitimde yaratıcı drama. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 23(2), 573-582.
- Ünal, E. (2004). Celal Bayar üniversitesi eğitim fakültesi sınıf öğretmenliği bölümünde öğrenim gören son sınıf öğrencilerinin ilköğretimde drama dersine ilişkin tutumları. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(2), 1-15.
- Yeşiltaş, H. M., Taş, E. ve Özyürek, C. (2017). Yaratıcı drama destekli fen öğretiminin kavram yanılgılarına etkisi. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 32, 827-836.
- Yılmaz, S. (2013). *Sosyal bilgiler derslerinde drama yöntemi ile öğretimin öğrencilerin sosyal beceri, empatik beceri ve akademik başarı düzeylerine etkisi* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi.
- Yönel, A. (2004). *Okul öncesi eğitim öğretmenlerinin yaratıcı dramaya yönelik tutumlarının incelenmesi* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Konya: Selçuk Üniversitesi.

Investigation of Philosophy Group Teacher Candidates' Attitudes towards Drama

Adem Şahin Aysel Tüfekci

To cite this article: Şahin, A. ve Tüfekci, A. (2020). Felsefe grubu öğretmen adaylarının dramaya yönelik tutumlarının incelenmesi. *e- Kafkas Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 7, 401-412. doi: 10.30900/kafkasegt.833185

Research article

Received: 29.11.2020

Accepted: 10.12.2020

Introduction

Philosophy education contributes to students' revealing their own thoughts and perspectives, making connections between different situations, making interpretations and exhibiting an individual stance, regardless of the dominant ideas (Kızıltan, 2012). However, philosophy education in our country is considered as a collection of theoretical knowledge and is seen as a lesson that can be passed over by memorizing. This limits students' thinking considerably and prevents them from establishing the relationship between their life and thoughts (Kefeli, 2011). Different teaching methods can be used in teaching philosophy (Çüçen, 1999), including drama. Okvuran (2003b) states that drama leads participants to creativity and critical thinking. The drama method is an activity that entertains and educates the student by breaking the oppressive patterns of education, integrating the lesson and the student with the modern education system, improvisation and animation (Genç, 2003).

While there is an extensive amount of research about the effect of drama on academic achievement and skills in various subject areas such as math, science, language and literacy, etc. (Akyazı and Kaplan, 2018; Aykaç and Adıgüzel, 2011; Kars, 2018; Kartal, 2009; Köseoğlu and Ünlü, 2006; Yeşiltaş, Taş and Özyürek, 2017; Yılmaz, 2013), teachers' and teacher candidates' attitudes towards drama (Bütün, Tüzüner and Duman, 2015; Hamurcu, 2009, 2010; İncebacak, Sarışan Tungaç and Yaman 2017; Namdar and Kaya, 2018; Oğuz and Altun, 2011; Okvuran, 2000; Ünal, 2004; Yönel, 2004); teachers' and teacher candidates' competence and self-efficacy in drama (Çetingöz, 2012; Maden, 2010; Namdar and Kaya, 2018; Okvuran, 2003a), only few studies (Güven, 2019; Kars, 2018) is found in which drama is investigated in relation to teaching philosophy.

The aim of the present study was to investigate the philosophy group teacher candidates' attitudes towards drama and whether or not their attitudes varied significantly by the type of program that they attended, their gender, drama lessons or courses that they had taken in the past, and by whether or not they wanted to take drama lessons or courses in the future.

Method

The research was designed in descriptive survey model. A total of 187 philosophy group teacher candidates, 132 of whom were in the pedagogical formation program and 55 of whom were in the undergraduate program at a public university during the fall semester 2019 participated in the study. Personal Information Form, developed by the researchers and the Creative Drama Attitude Scale, developed by Okvuran (2000) were used to collect the data. The Creative Drama Attitude Scale consists of 45 items, 30 of which are positive and 15 are negative. The negative items were reverse coded. The scale consists of three subscales: "General Attitudes towards Drama (GA)," "Personal Attitudes towards Themselves (PA)," and "Critical Attitudes towards Drama (CA)." Data were collected during the months of November and December in year 2019. The analysis of the data indicated that the data were

not normally distributed. Thus, Mann Whitney U test was used for analysis since the items had two categories.

Findings

It was found that the philosophy group teacher candidates' total scale and GA subscale scores were above average, their PA subscale score were around average and their CA subscale score were below average. It was also found that the philosophy group teacher candidates' scores of scale total and all the subscale varied by gender. Female philosophy group teacher candidates obtained significantly higher scores in CA subscale than did male counterparts, while male students obtained significantly higher scores in scale total and PA subscale than did female counterparts. No significant differences were found between philosophy group teacher candidates' scores of the scale total and subscales in terms of the type of the program that they attend to. It was found that while the philosophy group teacher candidates' scale total, GA and PA subscale scores varied by taking drama course in the past, their CA subscale scores did not. Those who had not taken any drama lessons or courses in the past obtained significantly higher in scale total, GA and PA subscales than their counterparts who had taken drama lessons or courses. Finally significant differences were found in philosophy group teacher candidates' scores in terms of whether or not they wanted to take any drama lesson or course. Those who do not wanted to take a drama lesson or course obtained higher scores in scale total, GA and PA subscales, while those who wanted to take drama lesson or course obtained higher in CA subscale.

Discussion, Conclusion and Recommendations

The finding regarding candidate teachers' scores distribution of the scale total and subscales were parallel to the literature (Hamurcu, 2009, 2010; Kaf, 2017; Karabağ, 2014; Ünal, 2004). However the finding regarding variation of the philosophy group teacher candidates' scores of the scale total and subscales by gender is inconsistent with the literature. While most of the studies show that women have a more positive attitude than men (Hamurcu, 2009, 2010; Oğuz and Altun , 2011; Ünal, 2004), some other studies have found that there is no significant difference according to gender (Karabağ, 2014; Namdar and Kaya , 2018). The finding regarding the type of program attended is somewhat parallel to the Yanal (2004) study, in which no significant differences were found among the teachers attitudes towards drama in terms of the faculty and department that they had graduated from. However, the findings regarding the variation of the philosophy group teacher candidates' scores in terms of weather they had taken any drama lesson or courses and weather they wish to take drama lesson or courses is inconsistent with literature. Most studies indicate that teachers who had taken drama courses develop more positive attitude towards drama (Hamurcu, 2009, Karabağ, 2014; Okvuran, 2000; Ünal, 2004; Yanal, 2004).

The present research was limited with data obtained from Creative Drama Attitude Scale. Interview-based data can be included to scale based data in future research in order to explore philosophy group teacher candidates' attitudes towards drama more in depth. The sample of the present study is limited with philosophy group teacher candidates, it may be suggested to expand the sample to include philosophy group teachers and to examine the attitudes of philosophy group teacher candidates' and teachers towards drama comparatively.